

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

МАТЕРІАЛИ

**VI Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та
науковців**

**«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО
ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ»**

присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та
менеджменту соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету
Ушинського

М. ОДЕСА - 2022

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

**кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної
діяльності**

М А Т Е Р І А Л И

**VI Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та
науковців**

**«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО
ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ»**

присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та
менеджменту соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету
Ушинського

(Одеса, 20-21 травня 2022 року)

Одеса -2022

М 54 **Методологія та технологія сучасного філософського пізнання** //
Матеріали IV Міжнародної наукової конференції (Одеса, 20-21 травня 2022 р.)
135 с.

Рецензенти:

***Пальчинська Мар'яна Вікторівна** - доктор філософських наук, професор, завідувачка кафедри філософії, психології та педагогіки Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку,*

***Рибка Наталя Миколаївна** – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії та методології науки Державного університету «Одеська політехніка»*

Збірник матеріалів VI Міжнародної наукової конференції «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; філософію історії в сучасному вимірі; філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства; філософію синергетики та філософські погляди Г.Сковороди у світлі сучасності. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 11 від 30 червня 2022 року)

переможе Голіафа.

Кіссе Антон Іванович (м. Київ) – доктор політичних наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»

МЕТОДОЛОГІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Менеджмент по своїй суті (від англ. дієслова *to manage* – управляти) – це управління, система управління. Втім, трактувань менеджменту існує безліч. І це виправдано, тому що на будь-якій стадії розвитку організації ми маємо справу з менеджментом різного типу (соціокультурним, економічним, технологічним, фінансовим, корпоративним, креативним, функціональним і так далі).

З економічної точки зору менеджмент – це: «1) сукупність принципів, форм, методів, прийомів і засобів управління виробництвом і виробничим персоналом з використанням досягнень науки управління; 2) керівництво підприємства, фірми, керівний орган» [1, с. 228]. Ще більш розлогим є розуміння менеджменту соціологами, які трактують його як: «1. Діяльність, що включає планування, організацію, координацію і контроль, здійснюваний найманими і професійними працівниками (менеджерами); 2. Сукупність методів, принципів, норм, розроблених з метою підвищення ефективності підприємницької діяльності. 3. Сукупність менеджерів, що представляють особливий соціальний шар в системі товариств. поділу праці, у професійній та соціальній структурах» [2, с. 175]. Психологи вже звужують варіації менеджменту, під яким вони бачать: «1. Виконання функцій планування, організації та керівництва будь-яким підприємством. 2. У збірному значенні – ті люди в організації, які виконують ці функції» [3, с. 438]. Мені більш подобається точка зору Оксфордського словнику, котрий трактує менеджмент як «спосіб, манеру поведінки з людьми, владу та мистецтво управління, адміністративні навички» [4]. Я б сказав, що у сьогоднішній день, коли приділяють увагу менеджменту, то частіше розуміють «мистецтво чи систему управління людьми», а потім – все інше.

Коли ми говоримо про менеджмент культури, то маємо на увазі всю систему управління сферою культури. Існує думка, що культурою не можна управляти, що це процес стихійний. Це невірно. Менеджмент взагалі – це ціла наука, навіть мистецтво, засноване на вмінні домагатися поставлених цілей, використовуючи працю, мотиви поведінки, талант і інтелект різних людей. Іншими словами, менеджмент – це людські можливості, за допомогою яких керівники використовують ресурси для досягнення стратегічних і тактичних цілей організації.

Менеджмент соціокультурної діяльності включає в себе державне

управління даною галуззю, збереження та використання культурно-історичної спадщини (архівна та бібліотечна справа, музеї, національні та місцеві традиції, свята тощо), художню освіту, творчу діяльність у різних видах мистецтва, організацію дозвілля та туризму, міжкультурні комунікації, видавничу діяльність та багато іншого.

Діяльність у сфері культури здійснюється організаціями, установами, підприємствами різної відомчої приналежності: державними регіональними, муніципальними, приватними, громадськими організаціями. Соціокультурна сфера в останні роки активно співпрацює з бізнес-структурами, широкого поширення набуло спонсорство, благодійність, різні форми зв'язку з громадськістю (public relations).

Менеджмент соціокультурної діяльності дає можливість найбільш повно зрозуміти всю соціокультурну сферу в суспільстві. Взагалі соціокультурна діяльність є сукупністю «науково-інтелектуальних, художніх, естетичних та інших занять, де найбільш активно сконцентровано й ефективно здійснюється формування ціннісних орієнтацій молоді» [5].

Менеджмент соціокультурної діяльності представляє для нас особливий інтерес. По-перше, тому що в його технологічному змісті розкривається все багатство менеджменту взагалі – в сфері соціуму і культури діють найрізноманітніші фірми. По-друге, перспективи такого розгляду важливі для з'ясування можливостей співпраці зі сферою культури інших сфер ділової активності. Головна особливість менеджменту соціокультурної діяльності полягає в тому, що гроші в цій сфері заробляються переважно в сукупності бізнесу і на основі залучення коштів зацікавлених донорів: спонсорства, патронажу, благодійності. По-третє, ще більш очевидною є інша обставина – наростання вимог до менеджерської компетентності фахівців і працівників соціокультурної діяльності. Перехід від суто адміністративно-розподільчої технології управління сферою до все ширшого використання економічних, соціологічних, соціокультурних методів, від суто дотаційного бюджетного фінансування структур до фінансування програм, до конкуренції за бюджетні кошти, необхідності широкого залучення позабюджетних коштів, максимальна свобода особистості і творчості, господарська самостійність – все це радикально змінює вимоги до професіоналізму менеджера соціокультурної діяльності. Якщо раніше він бачив себе переважно управлінцем, педагогом-вихователем, то тепер він повинен бути практично орієнтований в технології маркетингу в комерційній і некомерційній діяльності, бути економічно і юридично грамотним фахівцем, коротше кажучи – бути повноцінно компетентним в питаннях менеджменту взагалі та менеджменту соціокультурної діяльності конкретно.

Коли ми говоримо про сучасне суспільство, то слід зазначити, що в методології менеджменту соціокультурної діяльності існує кілька груп методів. Виділимо наступні::

- *виховні* – переконання, навіювання, заохочення (в соціокультурній діяльності – це метод морального заохочення), покарання, особистий приклад;
- *просвітні* – виклад, коментування, роз'яснення, ілюстрування, демонстрація, тренажер;

- *дослідницькі* – спостереження, опитування, аналіз, узагальнення, експеримент, адаптація.

Безумовно, цей перелік можливо продовжувати. Взагалі **метод в соціокультурній діяльності** по своє суті є прийомом, засобом впливу на учасників соціокультурної діяльності в умовах вільного часу з метою формування суспільно цінних якостей особистості.

Я б звернув увагу, що в сучасному суспільстві методи соціокультурної діяльності повинні мати морально-етичну складову. Виділю такі інноваційні методи:

- *соціокультурно-педаго-психологічний метод переконання* – це спосіб свідомого освоєння об'єктом повідомляються йому знань, навіюваних почуттів неспростовність аргументації, логічність викладу інформації, авторитет суб'єкта як найважливіші передумови дієвості процесу переконання свідчать про вербальний характер цього методу;

- *метод прикладу-переконання на наочних зразках*. Його особливості: поєднання раціонального і емоційного, доступність сприйняття, широке застосування;

- *метод організації поведінки, вправи, тренінгу*, полягає в свідомому цілеспрямованому накопиченні об'єктом особистого досвіду, включає в себе навчальні і виховують вправи, їх загальне і особливе. Цікава особлива наближеність цього методу до специфіки дозвілля, до його діяльного характеру;

- *метод заохочення і осуду*. Основні вимоги до нього – обґрунтованість, опора на громадську думку, оперативність, гласність, емоційне оформлення. Для цього методу характерно вибіркоче і комплексне використання соціопсихологічних методів, їх різновидів в залежності від цілей і завдань впливу, особливостей об'єкта, середовища його проживання, ситуацій, в яких він знаходиться.

Зазначу, що на кожному рівні соціокультурної діяльності існує своя методика дослідження: на емпіричному рівні проводяться соціологічні дослідження, що являють собою систему логічно послідовних методологічних, методичних і організаційно-технічних процедур, підпорядкованих єдиній меті – отримати точні об'єктивні дані про досліджуване соціокультурне суспільство.

Список використаних джерел

1. Райзберг Б.А., Лозовский Л.Ш., Стародубцева Е.Б. Современный экономический словарь. Москва: ИНФРА-М, 2007. 495 с.

2. Социологический энциклопедический словарь / ред.-координатор Г.В.Осипов. Москва: Издательская группа ИНФР М-НОРМА, 1998. 488 с.

3. Ребер Артур. Большой толковый психологический словарь. Москва: ООО «Издательство АСТ»; «Издательство «Вече», 2003. Т. 1. 592 с.

4. Менеджмент. Веб-сайт. URL: <http://www.rus-philosophia-nauki.slovaronline.com>. (дата звернення: 28.04.2022).

5. Соціокультурна діяльність як засіб формування... Веб-сайт. URL: <http://www.core.ac.uk/download/pdf/19667196.pdf>. (дата звернення: 29.04.2022).